

„EDINOST“

Izhaja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri popoldne.

Naročnina znaša:

za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne odira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 nč.); izven Trsta pa po 8 stotink (4 nč.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč.

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za več kratko naročilo s primernim popustom Poslana, osmrtnice in javne zahvale domači oglasi itd., se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Neprankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, 11. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Razmere v mestnem svetu tržaškem.

Vsprito razprave o mestnem proračunu za leto 1903 hočemo napisati še nekoliko pripomb, oziroma izraziti nekoliko tožeb slovenskih občanov in njihovih želja.

Resnica je, pripoznana v obče, da v reprezentativnih zastopih ni potrebna lemočna in kompaktna večina, na katero se morejo nanašati upravitelji javnih stvari, ampak potrebna je tudi opozicija, kateri je nalog, da vrši kontrolo, kakor jo, žal, zahteva pomanjkljivost vsega, kar je človeško.

Ali zdi se, da ta resnica ni pripoznana od večine našega občinskega zastopa tržaškega, kajti slovenskim zastopnikom, jedini opoziciji, je skoro onemogočena vsaka kontrola.

Na predvečer zadnjih volitev se je zdelo, da je tudi vladajoča stranka prišla do prepričanja, kako potrebna je v mestnem svetu tudi opozicija. In v resnici se je brez volilnega boja prepustil en cel razred neki novi stranki, o kateri je bilo soditi, da vstopi v mestni svet kakor opozicijska stranka.

Od tedaj so minola blizu tri leta, ali v vsem tem času — to lahko rečemo, ne da bi se nam bilo bati protidokaza — ni nikdo občutil, da bi bila v mestnem svetu poleg slovenskih zastopnikov še kaka druga opozicijska stranka.

In vendar: tudi administratorji iz sedanje večine ne bodo mogli resno trditi, da kritika ni bila potrebna, da je bilo dobro storjeno vse, kar se je zgodilo v teh treh letih.

Tudi od druge strani je bila dvignena zastava opozicije, ali kmalu smo morali gledati, kako so to zastavo zopet zvilili, tako, da smo gledali prizor opozicije, ki se je emejala na to, da je le izven mestnega sveta dajala kako znamenje življenja od sebe.

Takov način pečenja z javnim stvarmi je jako komoden in bi ga kaj radi vsprejeli tudi slovenski zastopniki, ako bi jim ne bilo v dolžnost, da tudi ob težavnih razmerah vtrajajo na mestu, ki jim je bilo poverjeno od volilcev.

Tako so slovenski zastopniki ostali je-

PODLISTEK.

Na rojstni zemlji.

Spisal Ksaver-Sándor-Gjalski; prevel M. C.

— Na službo, Njihovo Gospodstvo — se je javil možiček, odkrivši glavo neodločno.

— Dobro. Ti si kočijaž? Kako ti je ime? — ne poznam te.

— Hvala za vprašanje, imenujem se Štefič. In v nasmehnil se je neumno in široko. — A prosim Njihovo Gospodstvo, ali so oni mladi gospod Lipujski?

— Sem — sem. Torej pripravi se! Pojdeva tskoj, počakati morava le, da mi dajo prtljago. Ti ostani pri konjih. — Hej nosač — ali ga nimajo tu — a tu je tu — dajte, vzemite listek in donesite mi kovček. Ali so stara gospoda zdravi? — se je obrnil zopet do kočijaža, katerega je motril od strani, ali bolje, gledal v dim njegove smotke, izogibaje se, da bi mu gledal v oči, ki so se žarko, na pol jezno kresile in se razgledovale na vse strani nemirno.

— Zdravi so vsi. Pa kaj jim manjka? Zdravi so, zdravi — hvala Bogu — je odgovoril mož slednjič.

Ko je bila donešena prtljaga, si je Štefič z nepričakovano spretnostjo naprtil ogromni kovček, prevlečen waterproofoom, ter ga od zadej pričvrstil z vrvmi. Mej tem je gospod

dini, ki so v mestni zbornici predstavljali opozicijo.

Ali njihova naloga je bila neizmerno težavna iz različnih razlogov. V prvo so povsodi naleteli na nezaupanje že radi tega jedinega razloga, ker ne pripadajo narodnosti, ki prevladuje v tem mestu. Z svojimi predlogi so nahajali nezaupanje, tudi če so bili stavljeni v občeem interesu. V dokaz temu je dalo najkласičnejši izgled vprašanje naših srednjih šol. Predlogi slovenske opozicije, ki so šli za tem, da bi se občina osvobodila velikih stroškov za vzdrževanje srednjih šol, so bili odklonjeni, ker se je sumilo, da so bili stavljeni le iz političnih razlogov. Zadnje dni pa je bil isti predlog, ki je bil odklonjen, ker je bil stavljen od slovenskih zastopnikov, toplo priporočan od »Independenta«, ki ima gotovo vse prejnogoslavofilske tendence.

In isto tako se je godilo tudi v drugih slučajih.

Naloga slovenskih zastopnikov je težavna tudi iz razloga, da isti, ker izključeni skoro iz vseh komisij in iz mestne delegacije, nimajo možnosti, da bi si pridobili jasno sliko o občinski upravi.

Gospoda v večini vedo dobro, da vsa važna vprašanja se razpravljajo in rešujejo v komisijah, oziroma v delegaciji, kajti vse, kar se godi v mestnem svetu, je v večini slučajev le gola formalnost, sicer res zahtevana od mestnega statuta, ali formalnost brez pomena.

Da pa bi bila tudi v komisijah in v delegaciji kontrola največje važnosti, to bomo umeli, ako uvažujemo, da Trst uživa več privilegijev, nego katero-sikoli mesto v naši monarhiji.

V tem pogledu se sklicujemo samo na dve stvari: na šolske in na stavbene posele.

V šolskem pogledu je Trst jedina pokrajina, ki je brez deželnega modernega šolskega zakona. Pri nas ni ne krajnega, ne okrajnega, ne deželnega šolskega sveta; pri nas je skoro vse odvisno od dobrohotnosti ali nedobrohotnosti mestnega sveta, delegacij in magistrata.

Še huje stoji stvar v stavbenih poslih. Izvzemši jedino le utoke proti naloženim glo-

nestrpnostim hodil gori in doli kraj kočije in da malo našene možička, rekel mu je zopet svojim ostrim kakor nezadovoljnim načinom:

— Glej, da bomo skoro doma!

— O — lahko bo to, konja sta počivala ves dan. Za dve uri bova doma.

— Torej pojva! — in gospod je skočil v kočijo.

Štefič se je malo počesal za ušesom. Ali če tudi je bil lačen kakor volk, vendar ni smel reči, da bi se v vasi ustavila, da bi kaj zvel v krčmi. Tako mrmraje v brado jeskočil na voz in pogljal konja.

Do vasi je bilo kakih petnajst minut. Ko je kočija dospela do poslopja velike gostilne, je moral Štefič nekoliko pridržati konja, ker so vse do ceste stali mnogi tovarni vozovi; potem pa se je nekako osokolil in pripomnil, da bi moral konja napojiti.

— A kaj si delal vasa dragi dan? — je rekel gospod nejevoljno.

— Ah — čakal sem Njihovo Gospodstvo. Ali tudi jaz nisem ničesar založil — drznul se je reči, ker ga je ukor gospodov jezil.

— Torej si lačen? E — zakaj pa ne poveš? — se je nasmehnil gospod dobrotno ter velel, naj voz ustavi.

— A kaj naj počnem jaz? — je vprašal glasno samega sebe, vstopivši v sobo gostilne, določeno za boljše goste. Tu ni bilo ni žive duše. Slednjič se je spomnil, da ti pi-

bam, se te stvari rešujejo od delegacije, dočim v vseh drugih pokrajinah odločajo o utokih državne ali mešane oblasti.

V teh in mnogih drugih slučajih ne odločajo torej tu v Trstu oblasti, ki po zakonu morajo biti nad strankami, ampak odločajo korporacije, sestavljene izključno od političnih ljudij, od oseb, ki vse pripadajo isti politični stranki.

Da pa je gospodstvo kake politične stranke mnogokrat bolj krivično, nego je absolutizem, to nam potrja skušnja. Tudi despot gleda, da ohranja vsaj videz nepristranosti; politična stranka pa nima potrebe gledati na to, marveč smatra skoraj za svojo dolžnost, da interese splošnosti zapostavlja interesom lastne stranke.

Začetkoma smo rekli, da kontrolo zahteva že pomajkljivost, ki jo ima vse, kar je človeškega. A je-li si je možno misliti korporacijo, v kateri bi se ljudje, ki jo sestavljajo, dali tako voditi izključno le od zlih človeških nagibov — kakor v stranki, ki gospoduje v mestnem svetu? Če kje, je tu kontrola naravnost krvavo potrebna. Naloga take kontrole pa pripada tu, ob okolnostih, kakor so v resnici, jedino le slovenskim zastopnikom! A dokazali smo, kako otežkočena ali celo onemogočena jim je ta važna in toli potrebna naloga. Njihov položaj je torej skrajno težaven. No, nadejamo se, da ne obnemorejo, da bodo vtrajali na svojem mestu in da bodo vsikdar dobivali moralno zaslobo od naše javnosti, v prvi vrsti od naših volilcev. Pričakujemo to od njih, prosimo jih za to, kajti ne smemo izgubiti nade, da se razmere slednjič vendar spremenijo v toliko, da bodo mogli vspesno vrstiti to svojo nalogo ne le na korist svojih slovenskih volilcev, ampak v eminentno korist skupnosti.

Politični pregled.

V Trstu, 2. januarja 1903.

Nagodba z Ogrsko — dosežena.

»Gospodje moji, stvar je dovršena!« Tako je vskliknil minister a latere pl. Szegedyönyi žurnalistom, zbranim v hotelu »Sacher« okolo 10. ure na Silvestrov večer.

sal prijatelju Štefanu K. tovarišu še iz otroških let, kateremu pa to pot ni rekel niti »z Bogom«, da-si je za dlje časa odšel iz mesta.

Naročil je, da mu prinesejo papirja in črnila.

— Ali ne ukažejo nič za večerjo ali češ vina? — je vprašala zamazana tolstá Židovka-krčmarica.

— Prinesite, kar hočete — saj glavno je papir in črnilo.

II.

Mladi gospod je sel k mizi in brzo roko napisal ta-le list:

13. septembra 1888 na cesti v Z.

... Jaz sem begun — begun sem, dragi moj, stari Štefica — in ta list pišem ravno tako kakor označeno gori. Pišem ga na cesti, v smrdljivji, zakajeni sobi neke vaše krčme. A meni je vendar laglje. Samo — samo da sem ubežal tistemu strašnemu življenju v mestu — le to — in meni je laglje. — Uh, ko se vidim sredi tega sveta, zgražam se in se mi gnusi ta grda množica laži, pretvarjanja in prikrievanja, ki je gledam povsodi okolo sebe — aoh — saj tudi na sebi in v sebi; tu vara vsakdo vseh in samega sebe. Večno moraš potajevati svoja čustva, svoje misli. Nikoli ne sme biti na jeziku, kar je v arcu; vedno se moraš kazati drugačnega, nego si v resnici. A vse to se dela iz strasti nega modernega egoizma, iz ničnosti naših

Kmalu na to tjakaj došli g. Koerber pa je menil nasproti finančnemu ministru Böhm-Bawerku: »Zdaj gremo lahko večerjat!«

Peresa, ki služijo vladi, oznanjajo v svet veselo vest, da so »narodi Avstro Ogrske dobili na Silvestrov večer najlepše novoletno darilo.«

Dne 31. m. m. so se ves dan vršili krčeviti napori, da bi se doseglo sporazumljenje. Kako so sodelovali najvišji činitelji v tem zmislu, priča okolnost, da se je med posvetovanjem avstrijskih ministrov, ki se je pričelo ob 4. uri popoldne, pripeljal v pisarne ministerskega predsedništva sam nadvojvoda Fran Ferdinand, naš prestolonaslednik. Kako obupno so stale stvari še popoldne, je razvidno iz poročil, ki pravijo, da je dr. Koerber prišel na rečeno ministersko posvetovanje s sklepom, da vlada predloži svojo demisijo. Ali v isti hip je došlo pismo iz kabinetne kancelije, ki je g. Koerberja (skupno s Szellom) povabilo pred cesarja za 6. uro. Po avdijenci so bile nove konference, ki so slednjič prinesle rezultat kakor je označen gori. Minister Szegedyönyi je takoj bežal v kabinetno pisarno cesarjevo, da so mogli cesarju takoj zjutraj sporočiti, da je nagodba dovršena.

Vprašanje je le: kaka je ta nagodba? Vlada sti baje sklenili varovati za sedaj tajnost. In res ni iz govora, ki ga je imel g. Szell včeraj v Budimpešti do čestitajoče mu liberalne stranke, razvidno nič konkretnega, marveč čujemo le splošne izreke kakor n. pr.: Na Dunaju se je lili boj, v katerem se stranki nisti borili ena proti drugi, ampak za mir; v tem boju ni ne zmagovalcev ni premagancev; premagane so le težave in predsodki; zmagala je misel, da oni, ki so tesno spojeni med seboj po skupnosti vladarja in nerazrušljivi politični vezi, ravna najbolje, ako ohranijo tudi gospodarsko skupnost; o sklenjeni nagodbi bo sodil parlament; ogrska vlada dokaže, da je varovala interese dežele itd. itd.

Gospod Szell je torej mnogo govoril, a od njega niso gospodje izvedeli nič drugega, nego da je nagodba sklenjena. No, po raznih sporočilih je razvidno, da je kriza prav za prav le odložena. Nagodba je sicer dosežena, ali difference v resnici niso odpravljene. Spo-

materijalističnih uverjenj, s katerimi ne le da se opravičuje vsaka lopovščina egoizma, ampak se celo slavi zvijačnost. In pri tem se ljudje sklicujejo na izgled v naravi, v kateri je baje večna neusmiljena borba za obstanek, v kateri borbi ima zmagovati samo močnejši in zavratnejši individuj. Plemeniti in nesebični pojavi se zasmehujejo. Vse — vse nam je vzel ta novi vek, kar je bilo v človečanstvu dobrega, a temu v zamenjo je vzbudil le grabežljive instinkte naše. Divne Darvinove teorije ne natezajo samo ljudje učnjaki — natezata jo tudi dobri naš Takovič in Drugačević, pa si svojo vest, v kolikor je še imata, tolažita ob vsaki priliki z izgovorom: »Življenje je borba« — pak mirne duše okrajata, prevartata in izdajata svoj narod, svojo domovino.

Meni je sredi teh ljudij kakor človeku, ki je pal v smradno jamo; čim bolj se izkopava iz nje, tem globlje in globlje pada v smrad. Ali naj obupaš? Saj — na vse zadnje, ako tudi nisem sleparil in nisem kral in nisem ubiral efijalskih poti, vendar vidim, da sem tudi jaz poln in prepoln te moderne logike. Meni je moderni svet strašen — ali ne vem, kaj bi mu vrgel v lice in ga pobil. Oh — jaz ne morem več prenašati tega. Meni je pusto — težko — odurno v duši.

(Pride še.)

razumljen je se je doseglo za sedaj le tako, da so odločili glede dveh glavnih spornih točk — odločili! Glavni diferenci sti še glede konvertiranja skupne rente in kapitaliziranja ogrskega prispevka k skupnemu dolgu. S temi vprašanji so delali Ogri zadnje čase sitnosti, ker bi hoteli delati dolgove, katere naj bi plačevali tudi Avstriji. Tu gre namreč za malenkost 220 milijonov, katere bi Madjari profitirali, ako avstrijska vlada vsprejme njihovo stališče.

Najaktuelseje vprašanje nastaja sedaj: kaj porečeta oba parlamenta? Gosp. Szell je brzkone gotov svoje stvari. Ne tako gosp. Koerber. Nad našim parlamentom visi slej ko prej meč obstrukcije in Čehi se že davno opozorili vlado: na svidenje o parlamentarni razpravi pogodbe z Ogrsko! Čehi imajo ključ situacije v rokah. Po doseženem sporazumljenju med obema vladama je pravna skeja še le zadobila svojo usodno pomembnost. Konference, ki se prične jutri med Čehi in Nemci, odloči jo še le, ali sme g. Koerber dogovor z gospodom Szellom zapisati med svoja aktiva. V trenutku, ki bi prinesel gotovost, da je g. Koerber ponesrečil s svojo pravno akcijo, oziroma s prizadevanji v ta namen, da Čehi dovoli parlamentarno razpravo o pogodbi, mora biti začetek likvidacije Koerberjevega vladanja.

Moogi menijo, da je tudi grofa Lamsdorffa obisk z njega velikim političnim pomenom mnogo uplival na obe vladi, da sti se dogovorili še v zadnji hip, tako rekoč ob 1/2 12. uri.

Potovanje grofa Lamsdorffa. Nekateri bolgarski časniki zatrjujejo, da se ne sme preveč optimistično soditi o potovanju ruskega ministra za vnanje stvari, grofa Lamsdorffa, na Balkan in na Dunaj, pač pa da je to potovanje najboljši dokaz o zanimanju ruskega carja za razmere v Makedoniji.

Cesar Fran Josip je podaril grofa Lamsdorffu svojo sliko in ga je ob 1. uri in 20 minut popoldne vsprejel v posebni avdijenci, v kateri se je od njega poslovil. Na to je grof Lamsdorff odpotoval v Petrograd ob 9. uri zvečer. Na kolodvoru so se od njega poslovili ruski poslanci na Dunaju, grof Kapnist, avstro-ogerski minister za vnanje stvari, grof Goluchowski in tajnik bolgarske diplomatske agencije na Dunaju, Pomjanov.

Ustaja v Maroku. O ustaji v Maroku ni danes posebnih novosti. Iz različnih brzojav in iz pisave važnih listov v raznih, v tej stvari interesiranih državah pa je posneti, da med temi državami ne vlada ravno najboljše glasje glede stališča nasproti ustaji.

Zatrjuje se celo, da se je ustaja umetno izzvala po jedni od teh držav z namenom, da se pouzroče komplikacije, ki bodo zahtevale intervencijo od strani Evrope in v kateri intervenciji vidi dotična država svoje posebne koristi. Ni pa verjetno, da bi ustaja v Maroku povzročila vojno med evropskimi državami, ker bi taka vojna pokončila skoraj vse kulturne naprave. To je tudi gotovo povod, da se je v zadnjih časih mirnim potom poravnalo mnogo ostrih nasprotij med evropskimi vlastmi.

Tržaške vesti.

Pogreb Frana Žitketa, ki se je vršil danes predpoludne, je bil veličasten. Da si je bila z ozirom na naše tržaške razmere ura jako neugodna, se je zbrala vendar nepričakovano velika množica. Bila so zastopana vsa narodna društva v mestu in mnoga iz okolice. Med udeležniki je bilo mnogo odličnjakov, tako, da so bili obilo zastopani vsi sloji.

Na četrtonprežnem vozu 1. razreda so viseli štiri krasni venci z napisi: »Ljubljenemu očetu neutolažni sin«, »Svojem stricu hvaležni nečak«, »Rodbina Žitko blagemu pokojniku« in »Tržaška posojilnica in hranilnica svojemu odborniku«.

Kondukt je vodil ž. kapelan Pahor ob asistenci 4 duhovnikov. Takoj za krsto so stopali pokojnikov sin in drugi sorodniki.

Pogreb je priredilo podjetje Capelan in sta istega vodila lastnik in sin. Za javni red sta skrbeli okrajni redarstveni nadzornik Salamon in nadzornik Kusfele.

Cerkev sv. Antona novega, kjer so se vršili običajni mrtvaški obredi, se je skoro napolnila žalovalcev. Po dovršenih obredih je 16 vozov, napolnjenih z žalovalci spremlilo pokojnika na pokopališče. — Zadnje

blagoslovljenje nad začasnim grobom je izvršil častiti g. kapelan Furlan.

Solznih oči so žalovalci ostavili pokopališče.

Pripomineno bodi, da je pok. Žitko dobil št. 28 na grob, da je torej 28. pokopane v novem letu.

Smrtna kosa. Danes ob 8. uri zjutraj je umrla mati gospoda kapelana Josipa Koširja, gospa Apolonija Košir. Žalujčim sorodnikom naše sožalje.

Čitateljem. Z današnjim dnevom smo otvorili dve novi razprodaji našega lista; in sicer na Opčinah pri gosp. Josipu Danevu št. 204. in na Vrdeli (Bošket) pri gosp. Benjaminu Podboju šte v. 170.

S tem bo ustrezno mnogim kupovalcem našega lista.

Uprava »Edinosti«

Novo leto v Riemanjih. Iz okolice nam pišejo: Na novega leta dan nas je šlo več okoličanov v Riemanje slavit Gospoda v svojem jeziku. Dragi gospod urednik, jaz bi Vam ne mogel opisati premagovalnega utisa na dušo našo, ko je svečenik pred altarjem zapel »Slava v višnjih Bogu!« Jaz se nisem mogel ubraniti solz! To je naše, to pozdiga sreča k Bogu!

In zopet sem bil ganjen, ko sem videl po službi božji, kako prisrčno-udano, vidnim izrazom ljubezni na licih, je ljudstvo pozdravljalo svojega duhovnika! To je pravo razmerje med svečenikom in verniki! Ko bi bilo povsodi tako, kakor je v Riemanjih, pa ne bi bilo tožb, da »vera peša«.

Pomlajeni in prerajeni po duhu Ciril-Methodijevem smo odhajali iz Riemanj.

Dogodki v Riemanjih. Doznajemo vedno novih podrobnosti. Tako je na pr. g. c. kr. okrajni glavar v Kopru, namestništveni svetovalec Schaffenhauer Neys, privel seboj kovača-ključavničarja s potrebnimi vetrihi, da je le ta izvršil delo, kakor že opisano. Svetiljko-petrolejsko, ki je bila v kuhinji, je slavna komisija prenesla v prvo nadstropje. Čemu so jo neki rabili o belem dnevu?

Za koliko regnicolov je še prostora v našem mestu! Laški irredentistični listi neprenehoma trdijo, da je v našem mestu toliko dela, da je potrebno importirati semkaj delavce iz Italije. Tako namreč odgovarjajo vsem onim, ki tožijo, da je tukaj preveč laških podanikov, ki izpodrivajo domače delavce. Kako je v našem mestu za domačine »še preveč« dela, kaže nam najbolje sledeči slučaj:

Danes zjutraj prišel je v naše uredništvo krepak mož, kateri nam jetožil, da je že štiri mesece brez dela. Štiri mesece išče že mož po vseh tovarnah, delavnicah in trgovinah kakoršnega si bodi dela, a ga ne more najti. Mož je doma iz bližnje Vipave, torej domačin, je že 25 let (!) v našem mestu, a kljub temu že 4 mesece zaman išče za službo, dočim je tukaj dela v izobilju za laške privandrance, dasiravno niso isti tako dobri delavci, kakor domačini. Regnicolo je morda v našem mestu komaj par dni, a že ima zagotovljen zaslužek, domačin pa mora s svojo družino stradati in gledati, kako mu tukaj tujec je kruh izpred ust. Priporočamo torej vsem našim ljudem, ki potrebujejo delavskih močij, naj se predvsem poslužujejo domačinov, ker irredenta se drži gesla, da je v našem mestu za laške podanike še toliko prostora, kolikor je domačinov; irredenta bo zadovoljna in pride do svojega cilja še-le tedaj, ko zadnjega domačina izpodrine privandrance iz Italije.

Komur se je mogoče usiliti zgorajomenenega brezposelnega delavca in mu preskrbeti delo, obrne naj se do našega uredništva.

Postopanje c. kr. uradnikov. Dne 30. decembra m. l. sem bil podpisani po po svojem opraviilu v skladišču južne železnice in sicer v oddelku A. Okolo 10. ure predpoludne sem moral dati izvršiti neke formalnosti, zadevajoče finančni urad. Ker sem pred finančnim uradnikom, poslujočem v tem oddelku skladišča, govoril slovenski, mi je rekel isti z vso možno osornostjo: »Qua non si parla schiavo!« (Tu se ne sme govoriti jezika — sužnjev.) Na moje vprašanje, kje da se prav za prav nabajajo ščavi, je ta gospod uradnik zarohnel: »Ancora una volta la mia faccia un'osservazione — la butto fora!« (Ako mi napravite še eno opazko, vas vržem ven!)

Po takem nezasišnem postopanju užaljen v dno duše, sem nastopil najenergičnejše

proti takemu do skrajnosti nesramnemu žaljenju in sem izjavil na lieu mesta, da v tem obziru že storim svojo narodno dolžnost.

Sedaj, na tem javnem mestu, zahtevam od c. kr. finančnega vodstva primernega zadoščenja in zahtevam, naj isto pouči svoje organe, da mi nismo tu nikaki ščavi, ampak svobodni davkoplačevalci in svobodni državljani!

Vekoslav Kodrič, posestnik.

Židovski falsifikatorji. Da »Piccolo« konsekvntno vara svoje občinstvo, da mu daje rog za svečo, da je s krivimi poročili zavaja v krivo umevanje javnih stvari, to je znana stvar. Ali, kar je storil v svoji številki dne 31. decembra pa presega vse meje. S činom, s katerim je zaključil leto 1902, nečastnega življenja svojega, to je višek v nesramnosti, v drznosti in prevari.

Prosimo vas, poslušajte nas!

»Piccolo« prinaša številke o uvozu in izvozu iz Avstro-Ogrske v Italijo oziroma iz Italije, to in narobe. Po »Piccolu« je znašal izvoz iz Avstro-Ogrske v Italijo:

	leta 1897	leta 1901
na sladkorju	4.661.000	1.931.000
na svili in svilenih izdelkih	11.612.000	15.436.000
na lesu	26.098.000	40.312.000
na konjih	24.376.000	27.618.000

Skupno 134.129.000 178.411.000
Izvoz Italije v Avstro-Ogrsko pa je:

	leta 1897	leta 1901
na vinu	32.534.000	14.938.000
na svili in svilenih izdelkih	19.129.000	18.890.000
na poljedelskih pridelkih	28.646.000	38.137.000
na živalskih izdelkih	12.674.000	11.316.000

Skupno 92.983.000 83.281.000

Denimo, da »Piccolove« posamične številke o našem izvozu v Italijo odgovarjajo resnici.

Po »Piccolovih« računih znašati skupni svoti teh številke za 1897: 134.129.000, za 1901: 178.411.000. Uvoz iz Italije v našo državo pa 92.983.000 oziroma 83.281.000. Izvoz Avstro-Ogrske v Italijo bi znašal torej še enkrat toliko, nego uvoz Italije v našo monarhijo.

Sedaj pa, spoštovani čitatelji, seštejte sami številke, ki jih navaja »Piccolo« o naši državi in dobite rezultat, da se boste za glavno prijemali, ker ne boste mogli verjeti, da je možna taka — recimo naravnost — lumparija. Skupna svota »Piccolovih« lastnih številke znaša za leto 1897 ne 134.129.000, ampak le 66.747.000 in za 1901 ne 178.411.000, ampak le 85.297.000!

»Piccolo« je skupni svoti našega izvoza falzificiral oziroma podvojil.

Nesramost je tem večja, ker je iz njegovih lastnih besed v uvodu razvidno, z a kaj je to naredil! Pravi namreč: »Ora che il trattato di commercio italo-austriaco fu denunciato, è interessante conoscere a quale dei due paesi ha meglio fruttato l'accordo che sta per scadere«.

To se pravi po slovenski: »Sedaj, ko je italijansko-avstrijska trgovinska pogodba odpovedana, bo zanimalo vedeti, katera obeh dežel je bolj izkoriščala pogodbo, ki je zapadla«.

»Piccolo« je torej ne le nesramno falzificiral, kar je že samo na sebi grd čin, ampak je zagrešil to z namenom, da bi dokazal, da se je dežela, v kateri on sam živi svoje ničvredno življenje, po odpovedani trgovinski pogodbi okoriščala na škodo Italije, postavil se je torej proti interesom lastne, da bi delal propagando za interese ptuje dežele! Je-li možno še kje drugje tako izdajstvo?

Izvoz Avstro-Ogrske v Italijo je bil torej v resnici leta 1897 celo manjši za 26 milijonov (ne pa za okroglih 40 milijonov več, kakor navaja »Piccolo«), nego uvoz Italije v Avstrijo; v letu 1901 pa je bil naš izvoz le za okrogla 2 milijona več (ne pa za okroglih 95 milijonov, kakor trdi »Piccolo«). Ta mali višek pa ne dokazuje prav nič, da se je naša monarhija okoriščala na pogodbi, ker je naraven zato, ker je naša monarhija večja in ima več prebivalstva! Sicer pa je glavno to, da od uvoza iz Italije v Avstro-Ogrsko smo imeli mi pozitivno škodo, ker je sosednje kraljestvo uvažalo v glavnem artikel (vino), ki se prideluje pri nas in nam je torej s tem delalo ubijalno konkurenco, dočim smo mi v glavnem izvažali v Italijo stvari, ki se tam ne pridelujejo in jih tam nujno

potrebujejo in nismo torej delali mi Italiji sami nikake konkurence. Ta moment je glaven, esencijalen za presojo, katera obeh držav je imela dobiček od trgovinske pogodbe.

Ob takem za državo življenskem vprašanju se list, ki izhaja v Avstriji, postavlja na stran Italije! To je izdajstvo na interesu naših dežel. In takov list dobiva subvencijo od — avstrijske države! Pa da ne živimo v deželi neverjetnosti?!

Silvestrov večer »Tržaškega Sokola«. Obširna dvorana hotela »Europa«, v katerej se je predvečeršnjim zvečer vršil Silvestrov večer »Tržaškega Sokola«, bila je tako natlačena občinstva, da pozneje došli niso mogli več dobiti prostora, ker je bilo vse do zadnjega kotička zasedeno. Tržaški Slovenci so na tem večeru zopet jedenkrat dokazali, kako velike simpatije gojijo do našega »Sokola« in kako so vsakokrat pripravljeni, da v ogromnem številu prihitijo na njegov klic. Opaziti pa je bilo tudi, da nikomur ni bilo žal, da se je potrudil na to lepo zabavo, ker vsi udeleženci so bili uprav židane volje in so se izvrstno zabavali ob krasnem petju »Slovanskega pevskega društva« in zvokih vojaške godbe, ki je proizvajala veskozi vsele in humoristične komade in od strani občinstva žela poleg »Slov. pevskega društva« tudi ona burno pohvalo.

Najneestrpnejše pa je občinstvo pričakovalo novost, katero nam je podal gospod Matevž Žužek s proizvanjem Gregorčičevega »Sama« v različnih značajih. Najbolj je občinstvu ugajal v značaju »Gigerla«, katerega je predstavljaval tako dovršeno, da bi najstrožji kritik zaman iskal kake hibe. A tudi druge značaje je igral jako dobro in bi bili res v zadregi, ako bi hoteli določiti, v kateri od ostalih ulog je bil najboljši. Morda se pa vendar ne motimo, ako trdimo, da se mu komične uloge splošno bolj prilagajajo, nego resne in je poleg »Gigerla« briljiral tudi v »Ribničanu«, »bojazljivcu« in »pijanecu«. — Krivico bi mu pa napravili, ako ne bi pohvalili njegovega »junaka« in »skopuha«, posebno prvega. Jedino, česar ne moremo brez-pogojno pohvaliti, pa je predstavljanje »intriganta«. S tem pa nočemo nikakor trditi, da bi g. Žužek ne imel za ta karakter talenta; krivda, da nam v tem karakterju ni povsem ugajal, tiči pač v besedilu »Sama«, katero besedilo je težko prilagoditi značaju intriganta. Na sploh pa je na gosp. Žužku jako hvalevredno, da nobenega značaja ni pretiraval in je vse predstavljal s pravo umetniško preciznostjo in umerjenostjo. Želimo ga še večkrat videti v takih in sličnih nastopih.

Občinstvo je tako, o neprestanem pevanju »Slov. pevskega društva« in sviranju vojaške godbe, pričakalo polnočno, ko je nastopila vojaška godba s skladbo »Vojni leten komad. Nat. »Tržaškega Sokola«, brat dr. Otokar Rybář — v lepih besedah naslikal položaj tržaških Slovencev in Slovencev sploh v minolem letu ter vspebujal navzoče na narodno delovanje v bodočem letu. Občinstvo je potem še dolgo časa ostalo zbrano in se še naprej veselilo ob pevanju pevcev in sviranju godbe. »Tržaškemu Sokolu« in »Slovanskemu pevskeemu društvu« pa se v imenu udeležencev najsrčnejše zahvaljujemo, da sta nam preskrbela tako lep prestop v novo leto.

»Silvestrov večer«. Kakor na nešteti drugih krajih Trsta in okolice, tako so tudi gosti gostine »Ardeno de Franz« priredili lepo domačo zabavo, na kateri je sodeloval oddelek pevskega društva »Koloz«.

Ti gosti in pevci so prvotno namenili udeležiti se ene ali druge javne veselice, prirejene po naših narodnih društvih v proslavo zvišetka starega in začetka novega leta, ali, ker so se prepričali, da so prostori povsodi prenapolnjeni, so pomnožili naše »Silvestrove večere« še s to domačo zabavo, ki je izpala v popolno zadovoljnost vseh udeležencev.

Gostilniški prostori so bili natlačeni vse do 2. ure popoldne.

Med tem obšim veseljem nismo pozabili naše šoleke družbe, za katero se je nabrala sicer mala, a za nas delavce častna svotica.

Gosp. Filip Potočnik pa je podaril 3 krone za »Narodni dom« in to takoj na začetku novega leta — da bo »prvi«!

V imenu vseh gostov se polpišni zahvaljuje našemu Francu, kateremu pravijo »Jože« — za prijazno pogostenje vseh udeležencev. »Kolač«.

Davkoplačevalec. C. k. finančno ravnanstvo nam je doposlalo nastopno oznanilo o napovedih za odmero osebnega dohodninskega davka in osebnega davka od viših službenih prejemkov in prihodninskega davka za leto 1903.

Po § 202 zakona od 25. oktobra 1896 drž. zak. št. 220 o neposrednih osebnih davkih dolžan je vsaki, osebnemu dohodninskemu davku podvrženi podati vsako leto napoved o svojih, davku podvrženih dohodkih v roku, ki ga določa finančna deželna oblast. Te dolžnosti so glasom § 204 omenjenega zakona praviloma oproščene le osebe, katerih davku zavezani dohodki ne presegajo 2000 kron, toda tudi te le, dokler jih ni pozvala davčna oblast ali predsednik priredbene komisije.

V svrhu odmere osebnega dohodninskega davka in osebnega davka od viših službenih prejemkov za leto 1903 pozivljajo se vse osebe, ki so v neposredne državne mestu Trstu, v pokoeženi grofiji gorisko-gradišanski ter v mejni grofiji Istriki v zmislu § 153 navedenega zakona podvržene osebnemu dohodninskemu davku ter obvezane podati napovedi, da ali pismeno predložijo te napovedi do 31. januarja 1903 po obrazcu, določenem v izvršitvenem predpisu k IV. poglavju navedenega (drž. zak. št. 108 iz leta 1897), ali jih dajo ustne na zapisnik na pristojni davčni oblasti 1. instance, t. j., v Trstu na c. kr. davčni administraciji, na Goriskem in v Istri pa na pristojnih c. kr. okrajnih glavarstvih (odnosno na davkarijah, ako ni tam okrajnega glavarstva).

Tiskovine za napovedi se dobivajo brezplačno na imenovanih davčnih oblastih 1. instance, kakor tudi na dotičnih davkarijah, oziroma županstvih.

Osebnemu dohodninskemu davku je podvržena vsaka fizična oseba, kateri dohodki presegajo 1200 kron. Razločka ne dela, so-li ti dohodki zemljišč, poslopij, samostojnih podjetij in opravil, glavnice, službenih in merdnih prejemkov, ali kaknega drugega vira.

Ti dohodki obstojé lahko v denarju, ali pa v blagu. Kdor dobiva 6400 ali več kron službenih prejemkov na leto, je zvržen tega glasom § 233 glede teh prejemkov podvržen tudi osebnemu davku od viših službenih prejemkov.

Dohodkom davčnih obvezancev gospodarjev pristeti je v zmislu § 157 dohodke pripadnikov družine, ako se ti stekajo v skupno gospodarstvo, toda s pridržkom odbitkov, označenih v § 173.

Osebe, podvržene dohodninskemu davku, ki so oproščene napovedi, ker njihovi davku podvrženi dohodki ne presegajo 2000 kron, imajo v zvezi s tem v vsaki državi posebne predpise.

Dolžnost, podati zapoved, in nasledki, ako kdo to opusti, so neodvisni od vročitve posebnega v § 204 omenjenega poziva.

V svrhu priredbe dohodninskega davka za leto 1903 treba v zmislu § 156 napovedati stalne prejemke vsake vrste, na pr. plače, obresti in stanarine, zagotovljene v določenih zneskih, najemščine, dohodke od kuponov in slično, vse to se svoto, dejanski doseženo v 1902 l. Nasprotno se morajo nedoločeni ter nestalni dohodki izkazati v povprečnem znesku zadnjih treh let 1900, 1901 in 1902.

(Zvršetak pride.)

Dražbe premičnin. V soboto, dne 3. jan. ob 10. uri predpoludne se bodo vsled nasredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: ulica Madonna del mare št. 4, hišna oprava; ulica S. Nicolò št. 20, hišna oprava in razao; trg sv. Ivana, oprema v zalogi in razao; ulica Boschetto št. 10, hišna oprava; ulica Farneto št. 10, 4 šifineri; na Greti št. 274, hišna oprava.

Vremenski vestnik. Včeraj toplomer ob 7. uri zjutraj 8.5 ob 2. uri popoldne 12.5 C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 757.4. — Danes plima ob 10.6 predp. in ob 11.7 pop.; oseka 4.24 predpoludne in ob 4.28 popoldne.

Društvene vesti.

Pevsko društvo »Kolo« bo imelo prihodnjo nedeljo, dne 4. t. m. ob 4. uri popoldne v društvenih prostorih svoj redni občni zbor.

Podpisani vabi vse gg. podporne in redne člene, naj se istega udeležijo v čim večjem številu.

Odbor.

Vesti iz Kranjske.

* **Pivški samel** uljudno vabijo na plesni venček, ki bo v nedeljo dne 4. januarja 1903 v prostorih gosp. Frana Gržina v Št. Petru. Pri plesu bo sviral orkester vojaške godbe c. kr. pešp. grof Jelačić št. 79 z Reke. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 2 kroni, za rodbino 3 krona. Čisti dobiček je namenjen družbi sv. Cirila in Metodija.

* **Strel skozi okno.** Na Škofelji je v torek zvečer okoli pol 7. ure dosedaj neznan človek pri Zabukovčevi hiši ustrelil skozi okno in zadel v hrbet pri oknu sedečo posestnico Frančiško Tomažič, ki se je slučajno mudila pri Zabukovčevih. Frančiška Tomažič je težko ranjena in so jo pripeljali v bolnišnico, da jej odstranijo kroglo, ki je ostala v mesu. Orožniki pridno zasledujejo storilca in je upati, da se jim poareči ga ujeti. Dejanje se je zgodilo iz mašševanja, ali proti Frančiški Tomažič ali pa proti Zabukovcu.

* **Deček zgorel.** V Kvasici se je vnela obleka 3 in pol-letnemu dečku Leopoldu Jelencu, ki je bil brez nadzorstva in je prišel preblizu ognja. Deček je dobil take opekline, da je umrl. Da tolike nesreče ne spamatujejo ljudij!

Vesti iz Štajerske.

— V zmislu zistema. Neki vsenemški list v Mariboru je lažjavo napal (očitaje mu narodno nestrpnost) davčnega adjunkta Ferdo Kocmana in ta poslednji je bil premeščen v Gleisdorf! Če pa so slovenski listi kakemu nemškemu uradniku v resnici dokazali nemško nestrpnost, potem je za istega gotovo posledica ta, da — avancira.

Zato pa si državni uradniki na Štajerskem mislijo: Bodimo pametni in bodimo nemškutarji! V Panju imajo n. pr. klub državnih uradnikov za — podžiganje nemškega čustvovanja. To so dokazali tudi na božičnici, ki so jo priredili.

— V spanju ponesrečil. V Ljubnem na Štajerskem je prišel delavec Tomaž Temel vinjen domov. V postelji je prišel kaditi cigareto in pri tem zaspal. Ko je spal, vnela se je postelja. Drugo jutro so ga dobili mrtvega in vsega ožganega.

Vesti iz Koroške.

+ **Vseh župnij na Koroškem** je 345 in sicer 269 z dušnim pastirjem, 76 brez njega; ekspozitur je 5, kaplanij in kanonikatov 166, od teh 104 praznih; beneficijev je 30, od teh 17 praznih. Krška škofija je bila ustanovljena dne 6. maja 1072, sedanje meje je dobila 1. junija 1859. Sedanji škof je 50., sedanji stolni prost pa 57.

+ **Prvi slovenski zdravnik na Koroškem.** »Mir« je dobil iz Velikovec poročilo, da se marca meseca naseli tamkaj dr. Vinko Hudelist, doma iz Ecelevasi pri Velikovec, kakor praktičen zdravnik. To bo prvi slovenski zdravnik na Koroškem.

Razne vesti.

Roman nadvojvoda Leopolda. Nadvojvoda Ferdinand se nabaja sedaj se svojo zaročenko, gospico Adamovič v Montreux, v Švic, kjer ostane tako dolgo, dokler se uredi zadeva z njegovo rodbino v Solnogradu in z dvorom na Dunaju. Nadvojvoda je popolnoma odločen, da poroči gospico Adamovič in naj se zgodi potem, kar hoče. — Cesar zahteva od njega, da se odpove naslovu nadvojvode, časti polkovnika in redu zlatega runa, kar je nadvojvoda pripravljen storiti, noče se pa udati zahtevi, naj bi se odrekel letni apanaži 40.000 kron ter pravici povrniti se v Avstrijo.

Zatrjuje se tudi, da ga hoče oče izključiti od dedščine.

Ako se to zgodi, nameruje se nadvojvoda posvetiti trgovini ali pa mornarstvu.

40.000 kron znaša glavni dobiček loterije dunajskega društva za umetne obrti. Opozarjamo naše cenjene čitatelje, da bo srečkanje nepreklicno dne 15. januarja 1903.

K reformi dijaštva.

(Po dr. Gaule-ju predaval A. R.)

(Dalje.)

Lajiki navadno ne morejo umeti, kako to, da so odločnejši in bolj hitri, če malo pijejo. in kako to, da so otrpli, če veliko pijejo. Prvo smatrajo za okrepanje, zadnje za oslabaenje. Prijatelji alkohola so tudi sestavili teorijo o malem in velikem uživanju, teorijo o zmernosti pametnih pivcev in nespametno nezmernežev. Znanost pa je dokazala, da se pijančevanje ne razločuje veliko in naj je isto manj ali bolj zmerno. A kako to, da lajik vendar dela razloček?

Ako vplivamo na zdravo živčje, provzročimo isto gibanje. To gibanje ni jako hitro in se da zvečati z ozirom na naglost. In res: to zvečamo, ako odstranimo možgane popolnoma. Alkohol zveča hitrost in upliva tedaj tako, kakor da bi uničeval možgane. Radi bi natančno vedeli, kako upliva na možgane. V to svrhu opazujemo dve žabi, izmed katerih je jedna brez možgan. Vplivajmo na obedve jednako, n. pr. zbodimo ja s šivanko. Ta občutek vzbudi v njih gibanje. Kaj storiti žabi? Ona brez možgan skoči takoj brez prestanka. Druga ne skoži, pač pa se potuhne. I-ti hip, ko se mi skrijemo, poskoči v kak kot in se čuti varno pred nami.

Na žabo brez možgan vpliva torej le šivanka, na drugo pa šivanka in še vsa situacija. Predočuje si ne le občutek šivanke, marveč tudi to, kar bi utegnilo temu občutku slediti: pretečo nevarnost in možnost rešitve. Ne skoči takoj le zato, ker nanjo deluje le občutek šivanke, marveč v-č občutkov, ki se zjednačijo med seboj, primerjajo itd. Vse to odpade pri brezmožganski žabi, ker pač manjka oni del, kjer bi se vsi ti procesi vršili.

Ravno tako manjka pameti, možgan človeku, ki se je nasrkal alkohola. Zvit prodajalec dobro ve, da se vinjenega kupca najlažje pre-lepi. Isti trenotek, ko mu predoča zapeljive stvari, pozablja, da ima doma še druge potrebe, za katere potrebuje tudi denarja in nepremišljeno kupuje čeprav nepotrebno stvar. Priliznjenece ve, da vino razvezuje jezik in da se vinjen človek zaredi marsikaj, kar njemu, priliznjencu, prav prihaja pri spletkah. Čemu naj naštevamo še vzgle lov? Sej si istih vsakdo lahko sam neštevilno poišče!

Človek, ki pije alkohol, nehuje torej popolnoma delovati z možgani. To otrpljenje raste kakor količina. Najmanjši deleci umore le najvišje dele možgan, kateri rahluješe čutijo. V tem slučaju naše življenje ni vidoma izpremenjeno. Navadna opravila, za katera ni treba veliko premišljevat, prav lahko opravljamo in po zgoraj omenjenem principu še hitreje. Le če smo se spravili na nalogo, zahtevajočo največjo zmožnost, se čutimo nezmčne.

(Pride še.)

Brzobjavna poročila.

Dogodki v Maroku.

TOULON 2. (B.) Divizija brodovja, ki je pripravljena, da na prvo znamenje odpluje v Maroko, sestoji iz oklopnice »Saint Louis«, »Charles Magne« in »Gaulois« iz križarjev »Chansy« in »Linois«. Te ladije spopolnjujejo svoje zaloge na živilih, oglju in strelivu.

Ruske torpedovke v Dardanelih.

CARIGRAD 2. (B.) Štiri neoborožene torpedovke, katerim je turška vlada dovolila prehod skozi Dardanele, so dospele v Suda (Kret.) pod poveljstvom viceadmirala Staackelberga.

Patrijarh Branković.

BUDIMPEŠTA 2. (B.) Ogrska korespondenčna pisarna javlja iz Novega Sada: Društvo svečnikov »Matica« je dobilo iz Karlova sporočilo, da je patrijarh Branko viča zadela kap.

Akcija proti Venezueli.

LONDON 2. (B.) »Morning Post« je dobila iz Caracasa, da sindikat new yorških finančnikov, ki so v zvezi z Seligmanom, skuša skleniti s predsednikom Castro dogovor, da Venezuela najme posojilo, da bo ista mogla poravnati svoje obveze. Tudi neka francoska banka da se hoče udeležiti na projektu.

Gospod C. P. Zalepka došla prekrasno. Blagovolite mi dati natančen naslov pod šifro F. K. pošte rest-Trst glavna pošta.

Apolonija Košir

je po kratki bolezní danes zjutraj ob 8. v Gospodu zaspala, prevedena s sv. zakramenti za umirajoče.

Od žalosti potrta podpisana dajata v imenu drugih sorodnikov vsem znaneem in prijateljem žalostno naznanilo o nenadomestni in trpki izgubi. Prenos zemskih ostankov drage pokojnice se izvrši v nedeljo dne 4. t. m. ob 8. uri zjutraj do cerkve starega sv. Antona kjer se b. darovala sv. maša za pokojno in potem na pokopališče sv. Ane.

V TRSTU, 2. januarja 1903.

Jernej Košir, soprog.

Josip Košir, sin, duhovnik.

Aleksander Levi Minzi

Prva in največja tovarna pohištva vseh vrst.

— T R S T —

TOVARNA:

Via Teza,

vogel

Via Limitana

ZALOGA:

Piazza Rosario st. 2

(šolsko postopje)

In Via Ribarga st. 21

Telefon št. 670.

Velik izbor: uspešarji, stoli in stik. iz-
vršnje uspešbe tudi po posebnih uspeših

Cene brez konkurence

ILUSTROVANI CRNIK ZASTONI IN PRILGO

Predmeti postavio se na pal. poroda

ali želuznico ravnko

Očiščeno perje za postelje

in puh

priporoča

LJUBLJANA

Pred škofijo

št. 20.

F. HITI

LJUBLJANA

Pred škofijo

št. 20.

Naročila se točno izvršujejo.

Na zahtevo vzorce s cenami.

Spoštovane slovenske gospodinje

Zahtevajte pri svojih trgovcih

ново

Ciril-Methodijevo

cikorijo.

A. BUCHBINDER

TRST. — ulica Riborgo št. 27. — TRST.

Raznovrstna zaloga ogledal in okvirjev tapečarij vseh vrst, ročnih kovčkov in velikih kovčkov vseh vrst po načrtih železnic. Naročbe sprejema za kompletne sobe toli v mestu koli za odpošiljanje po železnici ali morju.

Svoji k svojim!

ZALOGA

pohištva

dobro poznane

tovarne mizarske zadrage v Gorici (Solkan)

vpisane zadrage z omejenim poroštvom

prej Anton Černigoj

Trst, Via di Piazza vecchia (Rosario)

št. 1. hiša Marenzi.

Največja tovarna pohištva primorske dežele.

Solidnost zajamčena, kajti les se osuši

v to nalašč pripravljenih prostorih s tem-

peraturo 60 stopinj. — Najbolj udobne, me-

derne sestav. Konkurenčne cene.

Album pohištva brezplačno.

